

UOHSX00F9FMF

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0237/2021/VZ

Brno 29. 9. 2021

Číslo jednací: ÚOHS-32802/2021/500/Alv

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední dne 22. 6. 2021, jehož účastníkem je

- obviněný – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) citovaného zákona obviněným v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek

- **„Technická pomoc Objednateli v rámci provedení kontroly vybraných dílčích staveb financovaných z národních, vlastních anebo jiných dotačních zdrojů“**, která byla zadávána na základě výzvy k podání nabídky ze dne 9. 6. 2016 jako veřejná zakázka malého rozsahu a na kterou byla dne 4. 8. 2016 uzavřena s vybraným dodavatelem PRAGOPROJEKT, a.s., IČO 45272387, se sídlem K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4, Smlouva o poskytování služeb vedená pod č. 215/KSÚS/16, a
- **„Technická asistence při zatřídění změn během výstavby (ZBV) dle jejího charakteru a obsahu staveb KSUS dle požadavků zák. č. 134/2016 Sb., v platném znění“**, která byla zadávána na základě výzvy k podání nabídky ze dne 14. 11. 2016 jako veřejná zakázka malého rozsahu a na kterou byla dne 15. 12. 2016 uzavřena s vybraným dodavatelem PRAGOPROJEKT, a.s., IČO 45272387, se sídlem K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4, Smlouva o poskytnutí služeb vedená pod č. 605/00066001/2016,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 citovaného zákona, **když podlimitní veřejnou zakázku**, jejímž předmětem je plnění vyplývající ze

- Smlouvy o poskytování služeb vedené pod č. 215/KSÚS/16 uzavřené dne 4. 8. 2016 s dodavatelem PRAGOPROJEKT, a.s., IČO 45272387, se sídlem K Ryšánci 1668/16, 147 54 Praha 4, v souvislosti s veřejnou zakázkou malého rozsahu „Technická pomoc Objednateli v rámci provedení kontroly vybraných dílčích staveb financovaných z národních, vlastních anebo jiných dotačních zdrojů“, a
- Smlouvy o poskytnutí služeb vedené pod č. 605/00066001/2016 uzavřené dne 15. 12. 2016 s dodavatelem PRAGOPROJEKT, a.s., IČO 45272387, se sídlem K Ryšánci 1668/16, 147 54 Praha 4, v souvislosti s veřejnou zakázkou malého rozsahu „Technická asistence při zatřídění změn během výstavby (ZBV) dle jejího charakteru a obsahu staveb KSUS dle požadavků zák. č. 134/2016 Sb., v platném znění“,

zadal mimo zadávací řízení, tj. nezadal ji v odpovídajícím druhu zadávacího řízení v podlimitním režimu podle části třetí citovaného zákona, **přičemž uvedený postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, a na předmět jejího plnění uzavřel citované smlouvy.**

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí **se obviněnému** – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 50 000 Kč (padesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **se obviněnému** – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP OBVINĚNÉHO PŘI REALIZACI PŘEDMĚTNÉHO PLNĚNÍ

1. Obviněný – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále i jen „zákon“) uzavřel v roce 2016 smlouvy na základě dvou samostatných poptávkových řízení, a to za účelem získání plnění spočívajícího v poskytování služeb technické pomoci, resp. technické asistence v souvislosti se změnami během výstavby (dále jen „ZBV“) při realizaci staveb.
2. Obviněný tak uzavřel dne 4. 8. 2016 Smlouvu o poskytování služeb vedenou pod č. 215/KSÚS/16 (dále jen „smlouva č. 1“) na plnění veřejné zakázky malého rozsahu „Technická pomoc Objednateli v rámci provedení kontroly vybraných dílčích staveb financovaných z národních, vlastních anebo jiných dotačních zdrojů“ (dále jen „veřejná zakázka č. 1“), a dne 15. 12. 2016 Smlouvu o poskytnutí služeb vedenou pod č. 605/00066001/2016 (dále jen „smlouva č. 2“) na plnění veřejné zakázky malého rozsahu „Technická asistence při zatřídění změn během výstavby (ZBV) dle jejího charakteru a obsahu staveb KSUS dle požadavků zák. č. 134/2016 Sb., v platném znění“ (dále jen veřejná zakázka č. 2“).

Veřejná zakázka č. 1

3. Obviněný oslovil „Výzvou k podání nabídky na plnění veřejné zakázky malého rozsahu“ ze dne 9. 6. 2016 (dále jen „výzva k podání nabídky č. 1“) následující dodavatele k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1:
 - PRAGOPROJEKT, a.s., IČO 45272387, se sídlem K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4 (dále jen „vybraný dodavatel“),
 - Pontex, spol. s r.o., IČO 40763439, se sídlem Bezová 1658/1, 147 00 Praha 4 (dále jen „Pontex, spol. s r.o.“),
 - SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha 3 (dále jen „SUDOP PRAHA a.s.“),
 - DOPRAVNÍ A INŽENÝRSKÉ PROJEKTY s.r.o., IČO 48592722, se sídlem Modřanská 1387/11, 140 00 Praha 4 (dále jen „DOPRAVNÍ A INŽENÝRSKÉ PROJEKTY s.r.o.“),
 - Ateliér projektování inženýrských staveb, s.r.o., IČO 61853267, se sídlem Ohradní 1443/24b, 140 00 Praha 4 (dále jen „Ateliér projektování inženýrských staveb, s.r.o.“).
4. V čl. 2. „Předmět plnění veřejné zakázky“ výzvy k podání nabídky č. 1 obviněný uvedl, že „[p]ředmětem plnění je technická pomoc objednateli v rozsahu:

Technická pomoc s kontrolou soupisu prací ze SoD, resp. změnového soupisu prací s realizační dokumentací (dále jen »RSD«)

Technická pomoc s kontrolou změny během výstavby č. 0 (dále jen »ZBV 0«) k RDS – pokud existuje

Technická pomoc s kontrolou změny během výstavby č. 1 (dále jen »ZBV 1«)

Zpracování závěrečné zprávy a kompletace stavby

Pro akce:

»Stavby financované z národních, vlastních anebo jiných dotačních zdrojů«.

5. V témže článku výzvy k podání nabídky č. 1 obviněný vymezil klasifikaci předmětu veřejné zakázky jako „kód CPV - 71335000-5 - *Technické studie*“ a předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 1 stanovil ve výši 1 980 000 Kč bez DPH.
6. Dle čl. 3. „Místo plnění veřejné zakázky“ výzvy k podání nabídky č. 1 je místem plnění veřejné zakázky č. 1 „*Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace*“.
7. V čl. 13. „Dodatečné informace k zadávacím podmínkám“ výzvy k podání nabídky č. 1 obviněný uvedl, že „*veřejná zakázka jakožto veřejná zakázka malého rozsahu není zadavatelem zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení ani v jiném druhu zadávacího řízení ve smyslu zákona*“.
8. Z „Protokolu z otevírání obálek s nabídkami, posouzení kvalifikace uchazečů a hodnocení nabídek“ ze dne 21. 6. 2016 vyplývá, že obviněný obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem 4 nabídky, přičemž dle „Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky“ ze dne 15. 7. 2016 rozhodl obviněný o výběru nabídky vybraného dodavatele coby nejvhodnější nabídky.
9. Dne 4. 8. 2016 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem smlouvu č. 1.
10. Dle čl. 2. „Předmět Smlouvy“, bodu 2.2, smlouvy č. 1 je předmětem smlouvy „*zpracování dokumentace v rozsahu stanoveném v příloze č. 1 této Smlouvy na akci »Stavby financované z národních, vlastních a nebo jiných dotačních zdrojů«*. Konkrétně se jedná o poskytnutí technické pomoci objednateli v rozsahu:

2.1.1. Technická pomoc s kontrolou soupisu prací ze SoD, resp. změnového soupisu prací s realizační dokumentací (dále jen »RDS«)

- *kontrola vazby soupisu prací k RDS se soupisem prací ve SoD (shoda položek, měrných jednotek, jednotkových cen)*
- *kontrola složení položek soupisu prací v návaznosti na RDS*
- *kontrola množství v položkách v návaznosti na RDS*
- *kontrola ocenění nových položek v návaznosti na způsob ocenění nových položek, který stanovil/stanoví Objednatel*

2.1.2. Technická pomoc s kontrolou změny během výstavby č. 0 (dále jen »ZBV 0«) k RDS

– pokud existuje

- *kontrola správnosti zpracování ZBV 0 ve vztahu ke změnovému soupisu prací k RDS*
- *kontrola formy a obsahu ZBV 0 dle způsobu, který určil/určí Objednatel*

2.1.3. Technická pomoc s kontrolou změny během výstavby č. 1 (dále jen »ZBV 1«)

= skutečné změny, ke kterým došlo v průběhu stavby – pokud existuje (případně i pomoc a kontrola ZBV 2 a dalších)

- kontrola vazby soupisu prací v ZBV 1 se soupisem prací v ZBV 0 a soupisem prací ve SoD (shoda položek, měrných jednotek, jednotkových cen)
- kontrola ocenění nových položek v návaznosti na způsob ocenění nových položek, který stanovil/stanoví Objednatel
- kontrola formy a obsahu ZBV 1 dle způsobu, který určil/určí Objednatel

2.1.4. Posouzení všech staveb z hlediska jejich zařazení dle úrovně rizika nesouladu se zákonem č. 137/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů – (dále jen »ZVZ«)

Dodatečné práce splňující podmínky § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ, tj. dodatečné práce, které

- a) nebyly obsaženy v původních zadávacích podmínkách,
- b) jejich potřeba vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností,
- c) jsou nezbytné pro provedení původních prací,
- d) nemohou být technicky nebo ekonomicky odděleny od původní zakázky, pokud by toto oddělení způsobilo závažnou újmu objednateli, nebo jsou zcela nezbytné pro dokončení předmětu původní zakázky a
- e) jejich celkový rozsah nepřevyšuje 30 % ceny původní veřejné zakázky.

2.1.5. Zpracování závěrečné zprávy a kompletace stavby

- samostatná závěrečná zpráva pro každou stavbu
- kopie všech důležitých dokumentů pro každou stavbu“.

11. Dle čl. 3. „Předání výsledků poskytnutých služeb“ smlouvy č. 1 předání výsledků služeb obviněnému proběhne v sídle obviněného.
12. Z čl. 5. „Termíny plnění“, bodu 5.2, smlouvy č. 1 vyplývá, že vybraný dodavatel je povinen provést sjednané služby nejpozději do 30. 11. 2016.
13. Z čl. 6. „Cena za poskytování služeb“ smlouvy č. 1 vyplývá, že cena za technickou pomoc je stanovena na základě hodinové sazby uvedené v příloze č. 1 „Oceněný soupis prací“ smlouvy č. 1 dle poskytnutého hodinového rozsahu plnění, přičemž součet částek fakturovaných vybraným dodavatelem nepřesáhne částku 1 980 000 Kč bez DPH. V citované příloze smlouvy č. 1 je uveden celkový předpokládaný rozsah plnění v počtu 3 300 hod za hodinovou sazbu 560 Kč bez DPH, celkem tedy 1 848 000 Kč bez DPH.
14. Dne 9. 11. 2016 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem dodatek č. 1 ke smlouvě č. 1, jímž došlo k úpravě termínu plnění smlouvy č. 1, a to nejpozději do 31. 12. 2017.
15. Dne 7. 12. 2016 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem dodatek č. 2 ke smlouvě č. 1, jímž došlo k úpravě bodů 2.1.2., 2.1.3. a 2.1.4. smlouvy č. 1, v nichž byl předmět veřejné zakázky č. 1 nově vymezen následovně:

„2.1.2. Technická pomoc se zpracováním změny během výstavby č. 0 (dále jen »ZBV 0«) k RDS – pokud existuje

– *technická pomoc se zpracováním ZBV 0 ve vztahu ke změnóvému soupisu prací k RDS*

2.1.3. Technická pomoc se zpracováním změny během výstavby č. 1 (dále jen »ZBV 1«)

= skutečné změny, ke kterým došlo v průběhu stavby – pokud existuje (případně i pomoc a kontrola ZBV 2 a dalších)

– *kontrola vazby soupisu prací v ZBV 1 se soupisem prací v ZBV 0 a soupisem prací ve SoD (shoda položek, měrných jednotek, jednotkových cen)*

– *kontrola ocenění nových položek v návaznosti na způsob ocenění nových položek, který stanovil/stanoví Objednatel*

2.1.4. Posouzení všech staveb z hlediska jejich zařazení dle úrovně rizika nesouladu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění (dále jen »ZZVZ«), zejména pak s ohledem na přípustnost změn a jejich limitů dle ustanovení § 100 a § 222 ZZVZ.“

16. Dne 22. 11. 2017 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem dodatek č. 3 ke smlouvě č. 1, jímž došlo k úpravě termínu plnění smlouvy č. 1, a to nejpozději do 30. 11. 2018.
17. V souvislosti s plněním poskytnutým na základě smlouvy č. 1 vystavil vybraný dodavatel obviněnému faktury v celkové hodnotě 1 977 920 Kč bez DPH.

Veřejná zakázka č. 2

18. Obviněný oslovil „Výzvou k podání nabídky na plnění veřejné zakázky malého rozsahu“ ze dne 14. 11. 2016 (dále jen „výzva k podání nabídky č. 2“) následující dodavatele k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2:
 - vybraný dodavatel,
 - Pontex, spol. s r.o.,
 - SUDOP PRAHA a.s.,
 - DOPRAVNÍ A INŽENÝRSKÉ PROJEKTY s.r.o.,
 - Ateliér projektování inženýrských staveb, s.r.o.
19. V čl. 2. „Druh a předmět veřejné zakázky“ výzvy k podání nabídky č. 2 obviněný uvedl, že „*[p]ředmětem veřejné zakázky malého rozsahu je Technická asistence při zatřídění změn během výstavby (ZBV) dle jejího charakteru a obsahu staveb KSUS dle požadavků zák. č. 134/2016 Sb., v platném znění v rozsahu:*
Přípravné fáze
Analytické fáze
Finální fáze“.
20. V témže článku výzvy k podání nabídky č. 2 obviněný vymezil klasifikaci předmětu veřejné zakázky jako „71335000-5 - *Technické studie*“ a předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 2 stanovil ve výši 1 963 500 Kč bez DPH.
21. Dle čl. 3. „Místo plnění veřejné zakázky“ výzvy k podání nabídky č. 2 je místem plnění veřejné zakázky č. 2 „*zpravidla sídlo zadavatele*“.

22. V čl. 14. „Další podmínky a práva zadavatele“ výzvy k podání nabídky č. 2 obviněný uvedl, že „[t]ato veřejná zakázka malého rozsahu není zadavatelem zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení dle ustanovení § 53 zákona ani v jiném druhu zadávacího řízení ve smyslu zákona“.
23. Z „Protokolu z jednání komise“ ze dne 28. 11. 2016 vyplývá, že obviněný obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem 5 nabídek, přičemž dle „Rozhodnutí o výběru dodavatele“ ze dne 30. 11. 2016 rozhodl obviněný o výběru nabídky vybraného dodavatele coby nejhodnější nabídky.
24. Dne 15. 12. 2016 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem smlouvu č. 2.
25. Dle čl. 2. „Předmět Smlouvy“, bodu 2.2, smlouvy č. 2 je předmětem smlouvy „výkon technické asistence v rozsahu uvedeném v příloze č. 1 této Smlouvy na akci »Stavby realizované z vlastních a dotačních zdrojů«. Konkrétně se jedná o výkon technické asistence objednateli v rozsahu:
- 2.1.1. Přípravné fáze zahrnující provedení:
- základní analýzy projektu, studium projektové dokumentace, smluvní dokumentace a dalších podkladů zaměřených zejména na základní příčiny vzniku ZBV;
 - shromáždění, kontrolu a vyhodnocování doplněných podkladových materiálů, specifikaci dalších materiálů, které bude třeba ještě doložit, včetně činností spojených se sběrem a shromážděním podkladových materiálů za součinnosti objednatele.
- 2.1.2. Analytické fáze zahrnující provedení:
- postupné zpracování základních textových a tabulkových částí pro jednotlivé změny během výstavby (dále jen »ZBV«), které budou obsahovat technicko-legislativní argumentaci pro zařazení jednotlivých Změn;
 - úvodní kontrolu rozčlenění Změn do jednotlivých skupin dle Zák. č. 134/2016 Sb. ze dne 19. dubna 2016 o zadávání veřejných zakázek (dále jen ZZVZ) a dle výkladové praxe MMR, SFDI.
- 2.1.3. Finální fáze zahrnující provedení:
- přípravu technických částí smluvní dokumentace týkajících se dodatků základních smluvních dokumentů mezi KSÚS a jednotlivými dodavateli.
- Činnost bude soustředěna zejména na
- a) přípravu a kontrolu zpracování jednotlivých ZBV a
 - b) začlenění víceprací z hlediska získaných doplňujících podkladů a informací za použití výkladové praxe zákona č. 134/2016 Sb. ze dne 19. dubna 2016 o zadávání veřejných zakázek a směrnice KSÚS Změny závazků, v platném znění.“
26. Dle čl. 3. „Místo poskytnutí služeb, předání výsledků poskytnutých služeb“ smlouvy č. 2 je místem poskytnutí služeb sídlo obviněného, kde rovněž budou obviněnému předány výsledky poskytnutých služeb.
27. Z čl. 5. „Termíny plnění“, bodu 5.2, smlouvy č. 2 vyplývá, že vybraný dodavatel je povinen provést sjednané služby nejpozději do 30. 6. 2018.

28. Z čl. 6. „Cena za poskytování Služeb“ smlouvy č. 2 vyplývá, že cena za technickou asistenci je stanovena na základě hodinové sazby uvedené v příloze č. 1 „Oceněný soupis prací“ smlouvy č. 2 dle poskytnutého hodinového rozsahu plnění, v níž je uveden celkový předpokládaný rozsah plnění v počtu 2 310 hod za hodinovou sazbu 730 Kč bez DPH, celkem tedy 1 686 300 Kč bez DPH.
29. Dne 13. 6. 2018 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem dodatek č. 1 ke smlouvě č. 2, jímž došlo k úpravě termínu plnění smlouvy č. 2, a to nejpozději do 30. 11. 2018.
30. V souvislosti s plněním poskytnutým na základě smlouvy č. 2 vystavil vybraný dodavatel obviněnému faktury v celkové hodnotě 1 686 300 Kč bez DPH.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

31. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona obdržel dne 2. 1. 2021 podnět týkající se možného nezákonného dělení veřejných zakázek obviněného na veřejné zakázky malého rozsahu zadávané v období let 2014 až 2016. Mezi těmito veřejnými zakázkami byly mj. veřejná zakázka č. 1 a veřejná zakázka č. 2, které se týkaly poskytování služeb technické pomoci, resp. technické asistence v souvislosti se ZBV při realizaci staveb.
32. Přípisem č. j. ÚOHS-04299/2021/542/VHu ze dne 4. 2. 2021 požádal Úřad obviněného o zaslání dokumentace pořízené v souvislosti s výběrem dodavatele předmětných veřejných zakázek a současně o vyjádření, z jakých důvodů nezadával předmět plnění daných veřejných zakázek v odpovídajícím druhu zadávacího řízení v režimu zákona.
33. Dne 15. 2. 2021 obdržel Úřad od obviněného dokumentaci pořízenou v souvislosti s šetřeními veřejnými zakázkami a rovněž jeho vyjádření ze dne 11. 2. 2021. V tomto vyjádření obviněný pouze obecně uvedl, že předmětem veřejné zakázky č. 1 byla kontrola úplnosti dokumentů a dokladových částí souvisejících s realizací vybraných staveb. Dále obviněný uvedl, že veřejnou zakázku č. 2 bylo nutné realizovat na základě skutečnosti, že na něj byla převedena agenda spojená s výkonem investorské přípravy a realizace dopravních staveb ze Středočeského kraje, a to v návaznosti na Příkaz ředitele Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27. 2. 2017, a tedy postoupeny všechny dopravní stavby zajišťované Středočeským krajem, což nebylo možné dle jeho tvrzení v době vypsání veřejné zakázky č. 1 předvídat. K tomu obviněný doplnil, že předmětem veřejné zakázky č. 2 byly práce související s kontrolou správnosti a úplnosti zpracování ZBV.
34. Přípisem č. j. ÚOHS-11266/2021/542/MKd ze dne 31. 3. 2021 požádal Úřad obviněného o sdělení, z jakého důvodu byl ke smlouvě č. 1 uzavřen dodatek č. 2 zakládající změnu předmětu této smlouvy, a o sdělení, zda (a případně jak) se po uzavření uvedeného dodatku lišily předměty obou uzavřených smluv. Rovněž požádal Úřad obviněného o sdělení a doložení, jak konkrétně souviselo uzavření smlouvy č. 2 s uvedenou organizační změnou, a to jednak z časového hlediska (kdy a na základě jakých skutečností byl obviněný o této organizační změně informován a kdy tedy vyvstala potřeba realizace staveb, v souvislosti s nimiž byla sjednána technická asistence), a rovněž z věcného hlediska (u jakých staveb vyvstala potřeba technické asistence a jak konkrétně realizace těchto staveb souvisela s organizační změnou).
35. Dne 7. 4. 2021 obdržel Úřad od obviněného vyjádření, v němž uvedl, že úprava smlouvy č. 1 prostřednictvím dodatku č. 2 vycházela z úpravy interních předpisů, konkrétně „Směrnice

ředitele Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje upřesňující provádění změn závazků dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek“ ze dne 30. 11. 2016 (dále jen „vnitřní směrnice“). Obviněný rovněž zaslal Úřadu seznam staveb, které dle svého tvrzení nově zajišťoval v rámci převedení agendy investorské přípravy.

36. Po přezkoumání dostupných podkladů získal Úřad pochybnost, zda obviněný dodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když podlimitní veřejnou zakázku, jejímž předmětem je plnění vyplývající ze smlouvy č. 1 a ze smlouvy č. 2, zadal mimo zadávací řízení, tj. nezadal ji v odpovídajícím druhu zadávacího řízení v podlimitním režimu podle části třetí zákona, tedy zda se nedopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a zadal veřejnou zakázku.
37. Vzhledem k uvedenému Úřad zahájil v této věci řízení o přestupku z moci úřední.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

38. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
39. Zahájení řízení o přestupku oznámil Úřad obviněnému přípisem č. j. ÚOHS-20587/2021/542/MKd ze dne 21. 6. 2021. Oznámení o zahájení řízení o přestupku bylo obviněnému doručeno dne 22. 6. 2021, přičemž tímto dnem bylo podle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v návaznosti na § 249 zákona a § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zahájeno řízení o přestupku z moci úřední.
40. Usnesením č. j. ÚOHS-20619/2021/542/MKd ze dne 21. 6. 2021 stanovil Úřad obviněnému lhůtu pro navrhování důkazů, k podávání jiných návrhů a k vyjádření stanoviska v rámci řízení.
41. Usnesením č. j. ÚOHS-26746/2021/536/MKd ze dne 6. 8. 2021 stanovil Úřad obviněnému lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
42. Obviněný se ve lhůtách stanovených uvedenými usneseními ani později ve správním řízení nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

43. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace, vyjádření obviněného a na základě vlastního zjištění rozhodl o tom, že obviněný nepostupoval v souladu se zákonem, k čemuž Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení právních předpisů

44. Podle § 2 odst. 3 zákona je zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li dále stanoveno jinak. Tato povinnost se považuje za splněnou, pokud je veřejná zakázka zadána na základě rámcové dohody postupem podle části šesté hlavy II zákona, v dynamickém nákupním systému podle části šesté hlavy III zákona nebo pořizována od centrálního zadavatele nebo jeho prostřednictvím podle § 9 zákona.

45. Podle § 3 zákona se zadávacím řízením pro účely zákona rozumí
- a) zjednodušené podlimitní řízení,
 - b) otevřené řízení,
 - c) užší řízení,
 - d) jednací řízení s uveřejněním,
 - e) jednací řízení bez uveřejnění,
 - f) řízení se soutěžním dialogem,
 - g) řízení o inovačním partnerství,
 - h) koncesní řízení, nebo
 - i) řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu.
46. Podle § 16 odst. 1 zákona stanoví zadavatel před zahájením zadávacího řízení nebo před zadáním veřejné zakázky na základě výjimky podle § 30 zákona předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. Předpokládanou hodnotou veřejné zakázky je zadavatelem předpokládaná výše úplaty za plnění veřejné zakázky vyjádřená v penězích. Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.
47. Podle § 16 odst. 5 zákona se předpokládaná hodnota veřejné zakázky stanoví k okamžiku zahájení zadávacího řízení, nebo k okamžiku zadání veřejné zakázky, pokud nebyla zadána v zadávacím řízení.
48. Podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána v jednom nebo více zadávacích řízeních.
49. Podle § 18 odst. 2 zákona musí součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle § 18 odst. 1 zákona zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v § 18 odst. 3 zákona musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.
50. Podle § 18 odst. 3 zákona může být jednotlivá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími předpokládané hodnotě této části v případě, že celková předpokládaná hodnota všech takto zadávaných částí veřejné zakázky nepřesáhne 20 % souhrnné předpokládané hodnoty a že předpokládaná hodnota jednotlivé části veřejné zakázky je nižší než částka stanovená nařízením vlády.
51. Podle § 25 zákona je nadlimitní veřejnou zakázkou veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo přesahuje finanční limit stanovený nařízením vlády zapracovávajícím příslušné předpisy Evropské unie. Nadlimitní veřejnou zakázku zadává zadavatel v nadlimitním režimu podle části čtvrté, pokud není zadávána podle části páté až sedmé, nebo u ní zadavatel neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení.
52. Podle § 26 odst. 1 zákona je podlimitní veřejnou zakázkou veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosahuje limitu podle § 25 zákona a přesahuje hodnoty stanovené v § 27 zákona.

53. Podle § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, činí finanční limit pro určení nadlimitní veřejné zakázky na služby 5 706 000 Kč pro zadavatele podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona.
54. Podle § 27 písm. a) zákona je veřejnou zakázkou malého rozsahu veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo nižší v případě veřejné zakázky na dodávky nebo na služby částce 2 000 000 Kč.
55. Podle § 31 zákona není zadavatel povinen zadat v zadávacím řízení veřejnou zakázku malého rozsahu. Při jejím zadávání je však zadavatel povinen dodržet zásady podle § 6 zákona.
56. Podle § 35 zákona může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené zákonem. Pokud zadavatel zadává více částí veřejné zakázky v jednom zadávacím řízení, vymezí rozsah těchto částí a stanoví pravidla pro účast dodavatele v jednotlivých částech a pro zadání těchto částí.
57. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.
58. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až c) zákona.

K aplikaci příslušné právní úpravy

59. Úřad nejprve konstatuje, že část plnění spočívající v poskytování technické pomoci se ZBV byla obviněným poptávána v době účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), a to ve znění účinném od 1. 1. 2016, a část plnění byla obviněným poptávána v době účinnosti zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném do 21. 5. 2017.
60. Úřad poukazuje, že podle čl. 40 odst. 6 věty první Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004 dovodil, že daný článek Listiny dopadá i do oblasti správního trestání, přičemž dále uvedl, že *„[t]aké trestání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu“*. Tento názor Nejvyšší správní soud zopakoval i ve svém rozsudku č. j. 9 Afs 58/2013-38 ze dne 18. 9. 2014, kde dále konstatoval, že *„[v] České republice sice neplatí žádný zákon, který by komplexně obsahoval obecnou úpravu trestání za správní delikty, nicméně uvedený článek Listiny základních práv a svobod, který dopadá i na správní trestání, skýtá jasná kritéria pro určení toho, jakou právní úpravu z hlediska časového použít... Vychází se z toho, že adresáti právních norem musí své jednání uzpůsobit požadavkům práva účinného ke dni jejich jednání“*.
61. Pakliže platí, že se trestnost činu posuzuje v době jeho spáchání, Úřad konstatuje, že v nyní šetřené věci byl správní delikt (přestupek) spáchán tím, že obviněný podlimitní veřejnou

zakázku, jejímž předmětem je plnění vyplývající z veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 zadal mimo zadávací řízení jako dvě samostatné veřejné zakázky malého rozsahu (časové období od 4. 8. 2016 do 15. 12. 2016) a nezadal ji v podlimitním režimu podle části třetí zákona. V šetřeném případě se tedy nejedná o klasickou situaci, kdy by spáchání správního deliktu (přestupku) obviněným bylo tzv. dílem jediného okamžiku, ale k jeho spáchání došlo v důsledku posloupnosti zadávání jednotlivých veřejných zakázek malého rozsahu. Vzhledem k tomu, že zákon ani správní řád, jakožto obecný právní předpis (lex generalis), nestanoví, jaké právní úpravy se má v takovém případě (kdy správní delikt [přestupek] byl páčán v určitém časovém rozmezí) použít, Úřad v souladu se závěry týkajícími se zásad správního trestání přejímanými v judikatuře správních soudů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004) a za použití analogie legis aplikoval § 2 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), které stanoví, že jestliže se zákon změní během páčání činu, užije se zákona, který je účinný při dokončení jednání, kterým je čin spáchán, přičemž dle § 2 odst. 4 věty první trestního zákoníku je čin spáchán v době, kdy pachatel nebo účastník konal nebo v případě opomenutí byl povinen konat.

62. V šetřeném případě se tedy k posouzení postupu obviněného při zadávání šetřených veřejných zakázek použije právní úprava zákona účinná v době dokončení jednání obviněného (tj. ke dni 15. 12. 2016, kdy byla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku č. 2), tedy zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění.
63. Úřad na tomto místě pouze pro úplnost konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), je třeba s ohledem na § 112 odst. 1 zákona o přestupcích na dosavadní jiné správní delikty, tedy i na správní delikty upravené zákonem, ode dne účinnosti zákona o přestupcích hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“). Totéž pak platí i ve vztahu k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení.
64. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětné správní řízení je vedeno ve věci podezření ze spáchání přestupku, je zadavatel označován v souladu se zákonem o přestupcích jako obviněný (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání obviněného, resp. zadavatele).

K výroku I. tohoto rozhodnutí

65. Úřad v obecné rovině uvádí, že hlavním účelem zákona je transparentní vynakládání veřejných prostředků, a to prostřednictvím vytváření podmínek pro co nejširší hospodářskou soutěž mezi dodavateli při poptávání plnění, které je předmětem veřejné zakázky. Pro docílení co možná nejširší a řádné hospodářské soutěže zákon stanovuje pro osoby v postavení zadavatele povinnost zadávat veřejné zakázky ve formalizovaném zadávacím řízení, ve kterém je kladen důraz na jeho transparentní provedení. Zákonodárce tak v § 2 odst. 3 zákona stanovil, že zadavatel je povinen zadat každou veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li dále v zákoně stanoveno jinak, tedy použít pro zadání veřejné zakázky některý z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení dle § 3 zákona.

66. Jednou z prvotních fází zadávání veřejné zakázky, která předchází vlastnímu zadávacímu řízení, je stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Přestože se jedná o stanovení hodnoty „předpokládané“, tedy pravděpodobné, nesmí ze strany zadavatele docházet k situacím, kdy by nesprávné stanovení výše předpokládané hodnoty vedlo k neoprávněnému užití některé z výjimek či mírnějšího režimu pro zadávání veřejných zakázek.
67. Dělení předmětu veřejných zakázek je obecně přípustné, přičemž institut rozdělení veřejné zakázky na části upravuje § 35 zákona, který umožňuje v situacích, kdy to je z hlediska charakteru předmětu plnění vhodné, definovat rozdílné zadávací podmínky pro jednotlivé části zakázky včetně samotného vymezení jednotlivých předmětů plnění. Nepřípustným se však stává ve chvíli, kdy jeho prostřednictvím dojde ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v zákoně a následně k zařazení do jiné kategorie veřejných zakázek. Daný postup je protiprávní z důvodu, že takovýmto umělým dělením se zadavatel může dostat do situace, kdy při zadávání (díky snížené předpokládané hodnotě dosažené dělením zakázky) může užívat méně přísných pravidel, tj. není povinen postupovat podle některých ustanovení zákona, či není povinen podle zákona postupovat vůbec.
68. Pro posouzení, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, je rozhodující celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Hodlá-li zadavatel předmět veřejné zakázky rozdělit a zadávat samostatně, musí dbát na ustanovení § 18 odst. 2 zákona tak, že součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v § 18 odst. 3 zákona pak musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.
69. S ohledem na uvedené se Úřad v šetřeném případě zabýval posouzením skutečnosti, zda obviněný v roli zadavatele přistoupil k řádnému stanovení předpokládané hodnoty poptávaného plnění ve smyslu § 18 zákona, tedy zda jde v případě plnění poptávaného v rámci veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 o plnění, jež byla zadávána v jedné časové souvislosti a která tvoří jeden funkční celek (při existenci místní, věcné a funkční souvislosti), a zda tedy u daného plnění jde o jedinou veřejnou zakázku či nikoli. V návaznosti na to Úřad následně přistoupil k posouzení, zda byl obviněný povinen postupovat dle § 2 odst. 3 zákona a zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení dle zákona.

K věcné souvislosti

70. Úřad uvádí, že věcný charakter plnění je pro určení, zda je konkrétní plnění ve prospěch zadavatele jedinou veřejnou zakázkou či několika samostatnými veřejnými zakázkami, jedním ze zásadních aspektů. Z hlediska věcného jde o jedinou veřejnou zakázku, byť rozdělenou zadavatelem do více veřejných zakázek, pokud předmět plnění vykazuje znaky zřejmé totožnosti či alespoň obdobnosti, kdy tedy jde o plnění stejného či srovnatelného druhu (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 64 Af 44/2010-69 ze dne 12. 1. 2012)¹.

¹ Uvedený rozsudek byl sice vydán ve vztahu k zákonu o veřejných zakázkách, avšak s ohledem na skutečnost, že úprava dělení veřejných zakázek nedoznala zásadních změn, lze dle názoru Úřadu uvedený rozsudek aplikovat i na stávající právní úpravu, což platí obecně o veškeré judikatuře citované v tomto rozhodnutí.

71. V nyní šetřené věci Úřad proto vyšel z věcného obsahu předmětu plnění obou veřejných zakázek tak, jak byl vymezen v rámci výzev k podání nabídky a v rámci smluv uzavřených na jednotlivá plnění.
72. Dle zjištění Úřadu byl ve výzvě k podání nabídky č. 1 předmět plnění definován jako technická pomoc s kontrolou soupisu prací a s kontrolou ZBV u staveb realizovaných z národních, vlastních či jiných dotačních zdrojů, a byl zařazen pod číselnou klasifikaci CPV „71335000- 5 Technické studie“. Ve smlouvě č. 1 pak byl takto rámcově popsán předmět plnění vymezen detailněji jako technická pomoc s kontrolou soupisu prací a s kontrolou ZBV (tj. kontrola vazby soupisu prací, kontrola ocenění nových položek, kontrola formy a obsahu ZBV) a dále posouzení staveb z hlediska jejich zařazení dle úrovně rizika nesouladu se zákonem o veřejných zakázkách (tj. splnění podmínek pro dodatečné práce dle zákona o veřejných zakázkách). Dodatkem č. 2 ke smlouvě č. 1 došlo následně k úpravě předmětu této smlouvy z původního zaměření technické pomoci na kontrolu ZBV na technickou pomoc se zpracováním ZBV.
73. Dále dle zjištění Úřadu byl ve výzvě k podání nabídky č. 2 předmět plnění definován jako technická asistence při zatřídění ZBV a byl rovněž zařazen pod číselnou klasifikaci CPV „71335000-5 Technické studie“. Ve smlouvě č. 2 pak byl takto rámcově popsán předmět plnění vymezen detailněji jako technická asistence u staveb realizovaných z vlastních a dotačních zdrojů zahrnující přípravu podkladů a zpracování ZBV vč. technicko-legislativní argumentace pro zařazení změn dle zákona a kontroly rozčlenění změn do skupin dle zákona, přípravu technických částí smluvní dokumentace potřebných pro uzavření dodatků ke smlouvám. Souhrnně k tomu obviněný ve smlouvě č. 2 dále uvedl, že činnost poskytovatele technické asistence bude tedy soustředěna zejména na přípravu a kontrolu zpracování ZBV a na začlenění víceprací dle zákona.
74. Z dokumentace vztahující se k veřejným zakázkám č. 1 a č. 2 tedy vyplývá, že předmětem obou těchto veřejných zakázek byly služby spočívající v poskytování technické pomoci, resp. technické asistence v souvislosti s řádným zajištěním agendy ZBV potřebné při realizaci staveb organizačně zajišťovaných obviněným.
75. V této souvislosti Úřad akcentuje, že pro určení vzájemné věcné souvislosti poptávaných plnění není rozhodující, aby daná plnění byla zcela identická, jak vyplývá např. z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 50/2015-53 ze dne 27. 2. 2018, v němž se uvádí, že „[k] závěru o existenci věcné souvislosti plnění postačí, že plnění byla charakteru obdobného“, když „[z]a srovnatelné plnění lze považovat taková plnění, u kterých po vzájemném srovnání shod a rozdílů převažují vzájemné shodné znaky“.
76. Byť tedy v dané věci obviněný nevymezil u obou veřejných zakázek předmět plnění ve výzvách k podání nabídky a ve smlouvách zcela identickým způsobem, je dle názoru Úřadu nepochybné, že v obou případech lze sledovat významné společné jednotící znaky z hlediska věcné náplně poptávaných služeb. Podstatou předmětu plnění obou veřejných zakázek bylo totiž poskytování služeb obsahově souvisejících s agendou řádného zpracování nutných úprav a upřesnění sjednaného způsobu provedení stavebních prací prostřednictvím ZBV (ať už ve formě přípravy či kontroly podkladů, zpracování či kontroly ZBV, posouzení splnění podmínek pro vícepráce dle příslušného zákona), jejichž potřeba vyvstala v průběhu realizace staveb zadávaných obviněným, a to způsobem odpovídajícím požadavkům zákona.

Z uvedeného důvodu má Úřad za to, že není důvod považovat daná plnění za nesouvisející a věcně odlišná.

77. Úřad tedy konstatuje, že technická pomoc sjednaná smlouvou č. 1 a technická asistence sjednaná smlouvou č. 2 týkající se zajištění agendy ZBV nezbytné při realizaci staveb organizačně zajišťovaných obviněným představují z věcného hlediska plnění obdobného charakteru, což je, jak bylo rozvedeno výše, pro dovození věcné souvislosti plnění postačující. Pouze pro úplnost Úřad konstatuje, že po uzavření dodatku č. 2 ke smlouvě č. 1 dne 7. 12. 2016 (tedy před datem uzavření smlouvy č. 2, která byla uzavřena dne 15. 12. 2016) se, co se týče předmětu plnění, jednalo již o technickou pomoc se zpracováním ZBV, tedy o zcela stejný typ činnosti jako dle smlouvy č. 2. Okamžikem uzavření smlouvy č. 2 byla vybráným dodavatelem na základě obou smluv poskytována již nejen charakterem obdobná, nýbrž zcela identická činnost.
78. Odkázal-li obviněný v souvislosti s uzavřením dodatku č. 2 ke smlouvě č. 1 na úpravu vnitřní směrnice, jež byla dle jeho tvrzení vynucena legislativní změnou zákona, pak k tomu Úřad podotýká, že ze zákona a dle jeho zjištění ani z uvedené směrnice nevyplývá, že by byla nutná úprava stávajících smluv ve smyslu změny jejich předmětu z kontroly ZBV na zpracování ZBV. Dle zjištění Úřadu dotčená směrnice upravuje pouze postup obviněného při provádění změn závazků u veřejných zakázek na stavební práce oproti smlouvám sjednaným na základě zadávacího řízení, zejména definuje skupiny změn závazků a návazně popisuje procesní postup při vzniku změn mezi obviněným, poskytovatelem technické pomoci či asistence a zhotovitelem stavby, a to v návaznosti na změnu zákona upravujícího zadávání veřejných zakázek a jím používanou terminologii. Z pohledu Úřadu tak předmětná směrnice neprokazuje důvod nutnosti uzavření uvedeného dodatku ve smyslu změny předmětu smlouvy č. 1 z kontroly ZBV na zpracování ZBV, a tedy ani neočekávatelnost potřeby jeho uzavření.
79. Jak přitom vyplývá ze zřizovací listiny² obviněného, základním cílem a účelem jeho činnosti je zajištění výstavby, správy a údržby silnic v majetku Středočeského kraje coby zřizovatele obviněného, a to za účelem zajištění ochrany silnic pro dosažení plynulosti a bezpečnosti silničního provozu. Předmětem činnosti obviněného je tedy výstavba a udržování jemu svěřených silnic, a to formou zajištění realizace potřebných staveb, přičemž při výběru zhotovitelů těchto staveb je obviněný coby veřejný zadavatel povinen postupovat dle zákona upravujícího zadávání veřejných zakázek.
80. Je nepochybné, že při realizaci dopravních staveb (které jsou charakteristické svým rozsahem a složitostí i dlouhým časovým obdobím přípravy) běžně nastává v důsledku různých okolností (např. vývoj technologie stavebních prací, změny technických norem či právních předpisů, proměnlivost i nemožnost přesné odhadnutelnosti terénních podmínek aj.) potřeba upřesnění či změn prováděných prací, v souvislosti s nimiž je zapotřebí zpracovat ZBV.
81. Lze tedy říci, že předmět plnění obou veřejných zakázek souvisí s běžnou agendou, kterou obviněný v rámci své činnosti standardně řeší a nejde o plnění spočívající v řešení neobvyklých situací v rámci výkonu jeho činnosti či o provádění specializované činnosti, která by se běžné agendě obviněného vymykala. V daném případě proto není dle názoru

² viz <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=42047899&subjektId=920807&spis=1003800>

Úřadu dán ani u jedné z řešených veřejných zakázek prostor pro úvahy o věcné ojedinělosti, a tudíž nepředvídatelnosti či nárazovosti daného plnění.

82. V dané souvislosti rovněž Úřad považuje za vhodné zdůraznit, že obviněný oslovil v případě obou veřejných zakázek totožný okruh pěti potenciálních dodavatelů, když všichni oslovení dodavatelé (s jedinou výjimkou dodavatele SUDOP PRAHA a.s., který podal nabídku pouze na veřejnou zakázku č. 2) podali nabídky na obě veřejné zakázky. Dále pak Úřad připomíná, že vybraným dodavatelem se stal v obou případech stejný dodavatel. Skutečnost, že mohou být reálně obě veřejné zakázky realizovány shodnými dodavateli se stejným předmětem podnikání, z nichž navíc byl vybrán v případě obou veřejných zakázek totožný dodavatel, lze přitom dle názoru Úřadu vnímat jako další okolnost nasvědčující tomu, že mezi veřejnou zakázkou č. 1 a veřejnou zakázkou č. 2 není dán věcný rozdíl.
83. Na základě uvedených skutečností dospěl Úřad k závěru, že u řešených veřejných zakázek je zřejmá věcná souvislost, kde hlavním důkazem o její existenci je obsahově srovnatelná konstrukce předmětu jednotlivých plnění standardního charakteru i výběr stejného vybraného dodavatele ze stejného okruhu potenciálních dodavatelů.

K místní souvislosti

84. Úřad uvádí, že pro posouzení existence místní souvislosti mezi veřejnými zakázkami lze vzít v potaz větší množství faktorů, a to v závislosti na individuální povaze veřejné zakázky. Rozhodné mohou být vedle prosté vzdálenosti mezi místy plnění např. také okolnosti týkající se předmětu plnění, konkrétního subjektu vystupujícího v postavení zadavatele, budoucí funkce výsledků plnění, eventuální objektivní překážky mezi místy, na nichž má plnění probíhat aj., neboť, jak konstatoval předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R270/2014/VZ-03137/2016/322/PSe ze dne 29. 1. 2016, místní souvislost neznamena totéž místo, nýbrž souvislost v prostoru, kdy intenzita místní souvislosti se může výrazně lišit v závislosti na různých faktorech, jež ji mohou ovlivnit. Aby mohla být místní souvislost vyloučena či výrazně oslabena, musela by existovat prostorově relevantní překážka mezi těmi místy, jejichž prostorová souvislost má být poměřována.
85. V nyní šetřené věci vyplývá z dokumentace k veřejným zakázkám, že ve výzvě k podání nabídky č. 1 a ve výzvě k podání nabídky č. 2 obviněný shodně uvedl, že místem plnění obou těchto veřejných zakázek je sídlo obviněného. Ve smlouvě č. 1 obviněný sice již místo plnění konkrétně nespecifikoval, avšak uvedl, že v sídle obviněného budou předávány výsledky poskytovaných služeb. Ve smlouvě č. 2 obviněný přímo označil jako místo plnění poskytování služeb své sídlo, kde mu rovněž budou předávány výsledky služeb.
86. V daném případě je tedy u obou veřejných zakázek místem plnění shodně sídlo obviněného, a tedy existence místní souvislosti je nesporná.
87. Navíc Úřad podotýká, že pro určení místní souvislosti při poskytování služeb lze vzít v úvahu souvislost jednotlivých veřejných zakázek z pohledu jejich účelu a s tím související formy výstupu. Účelem obou veřejných zakázek je řádné zpracování ZBV, tedy dokumentů vč. závěrečné zprávy a jejich předání obviněnému v jeho sídle, který je použije při další realizaci staveb. Byť tedy mohou být v daném případě uvedené dokumenty fakticky zpracovávány jinde než v sídle obviněného (pravděpodobně v sídle vybraného dodavatele,

navíc však u obou veřejných zakázek totožného), místní spojitost je třeba hledat právě v sídle obviněného.

88. S ohledem na uvedené Úřad konstatuje, že místní souvislost u řešených veřejných zakázek je dána.

K funkční souvislosti

89. Úřad uvádí, že existence či naopak absence funkční souvislosti mezi veřejnými zakázkami se dovozuje zejména na základě účelu a jednotného cíle, pro který jsou veřejné zakázky zadávány. Pro dovození funkční souvislosti veřejných zakázek přitom nemusí jít nutně o plnění totožná (tj. stejného či srovnatelného druhu) ani vzájemně absolutně podmíněná (tj. kdy jedno plnění nemůže existovat bez plnění druhého), ani není vyloučeno, aby v rámci jednotlivých plnění byla využívána např. odlišná technická zařízení či odlišné technologie (viz např. rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0457/2014/VZ-08304/2016/322/LKO ze dne 3. 3. 2016).
90. Jak již Úřad podrobně rozebral výše, v nyní šetřené věci byla předmětem smlouvy č. 1 technická pomoc v souvislosti se ZBV týkajícími se obviněným realizovaných staveb a obdobně byla předmětem smlouvy č. 2 technická asistence v souvislosti se ZBV týkajícími se obviněným realizovaných staveb. Konkrétně tedy bylo cílem obou veřejných zakázek shodně zajištění řádného zpracování ZBV, jejichž potřeba vyvstala během realizace stavebních zakázek zajišťovaných obviněným.
91. Úřad má za to, že funkční souvislost obou veřejných zakázek je dána primárně již samotným (shodným) věcným charakterem poptávaného plnění, kdy základním cílem obou veřejných zakázek bylo obstarání běžné agendy obviněného týkající se ZBV.
92. K tomu Úřad poznamenává, že dovození funkční souvislosti mezi oběma plněními by nebylo možné v případě, pokud by agenda související s ZBV nebyla běžnou činností obviněného, resp. by byla v případě veřejné zakázky č. 2 vyvolána nově a pro obviněného neočekávaně právě v souvislosti s organizační změnou (resp. s nutností realizace stavebních zakázek, jejichž potřeba by byla vyvolána právě v důsledku organizační změny), na niž odkazuje obviněný. V daném případě však byla předmětem veřejné zakázky č. 2 technická asistence zaměřená na přípravu a kontrolu zpracování ZBV v souvislosti se stavbami realizovanými obviněným, tedy rovněž obstarání jeho běžné agendy, přičemž (jak bude dovozeno níže) Úřad souvislost realizace plnění, v rámci něhož byla poskytována technická asistence na základě smlouvy č. 2, s organizační změnou neshledal. Na tato plnění tak nelze pohlížet jinak, než jako na realizované v souvislosti se standardní pokračující činností obviněného, a tedy není dán důvod funkční souvislosti mezi plněním sjednaným smlouvou č. 1 a smlouvou č. 2 nedovodit.
93. Prostřednictvím zajištění standardní agendy týkající se ZBV pak má být zároveň naplněn obecný účel činnosti obviněného, jímž je obstarání realizace staveb pro zajištění fungující sítě jemu svěřených silnic, a tedy v konečném důsledku zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na relevantních komunikacích, čímž je evidentně současně dán jednotící účel obou veřejných zakázek.
94. Úřad tak shledává mezi veřejnou zakázkou č. 1 a veřejnou zakázkou č. 2 funkční souvislost.
95. Na základě výše popsaných skutečností dospěl Úřad k závěru, že veřejná zakázka č. 1 a veřejná zakázka č. 2 tvoří jeden funkční celek.

K časové souvislosti

96. Úřad uvádí, že obecně jsou pro naplnění časové souvislosti mezi veřejnými zakázkami směrodatné především lhůty plnění dohodnuté na základě zadávacích podmínek a další časové souvislosti spojené s plněním či jednáním stran obecně, kdy klíčové jsou rovněž termíny uzavření smluv, včetně eventuálních dodatků. Úřad doplňuje, že pro shledání časové souvislosti přitom není nezbytné, aby se jednotlivé termíny (např. termíny uzavření smluv) zcela shodovaly, neboť časovou souvislost lze dovodit i při jejich odstupu, a to nejen v řádu dnů či týdnů, ale v odůvodněných případech též v rámci měsíců (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 53/2015-184 ze dne 26. 7. 2017).
97. V nyní šetřené věci byly smlouvy na řešené veřejné zakázky uzavřeny dne 4. 8. 2016 a dne 15. 12. 2016, tedy v průběhu téhož kalendářního roku, resp. účetního období, a to v rozmezí zhruba čtyř měsíců. Jak Úřad zjistil, v důsledku uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě č. 1 dne 9. 11. 2016 došlo k prodloužení doby plnění dle této smlouvy do 31. 12. 2017. V době uzavření smlouvy č. 2 tak bylo již smlouvou č. 1 sjednáno poskytování technické pomoci ze strany vybraného dodavatele v trvání do 31. 12. 2017, tj. po dobu více než 11 měsíců platnosti smlouvy č. 2. Dle názoru Úřadu je již na základě časové vazby mezi daty uzavření smlouvy č. 1 a smlouvy č. 2 a termíny sjednaného plnění dle smlouvy č. 1 a smlouvy č. 2 možné dovodit mezi oběma plněními časovou souvislost. Navíc Úřad podotýká, že se v konečném důsledku překrývala i podstatná doba celkové realizace plnění sjednaného ve smlouvě č. 1 a ve smlouvě č. 2, neboť na základě uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě č. 1 (jímž došlo k prodloužení doby plnění dle této smlouvy do 31. 12. 2017), dodatku č. 3 ke smlouvě č. 1 (jímž došlo k prodloužení doby plnění dle této smlouvy do 30. 11. 2018) a dodatku č. 1 ke smlouvě č. 2 (jímž došlo k prodloužení doby plnění dle této smlouvy do 30. 11. 2018) byly v období 15. 12. 2016 až 30. 11. 2018 (tj. po celou dobu realizace smlouvy č. 2) ze strany vybraného dodavatele poskytovány uvedené služby na základě obou uvedených smluv. Úřad tak má za to, že s přihlédnutím k uvedenému již nemůže být o časové souvislosti uvedených plnění žádných pochyb.
98. S ohledem na uvedené má Úřad za prokázané, že kritérium časové souvislosti je u předmětných plnění jednoznačně patrné, tedy že daná plnění spolu z hlediska časového souvisí.

K organizační změně

99. K argumentu obviněného, že veřejnou zakázku č. 2 bylo nutné realizovat v důsledku nepředvídané organizační změny spočívající v přenesení agendy spojené s výkonem investorské přípravy a realizace dopravních staveb ze Středočeského kraje na obviněného, uvádí Úřad následující.
100. Z dokumentace pořízené v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 2 nevyplývá, že by uzavření smlouvy č. 2 jakkoliv mělo souviset s uvedenou organizační změnou.
101. Ve svém vyjádření obviněný pouze bez bližšího upřesnění uvedl, že k této organizační změně došlo v návaznosti na Příkaz ředitele Krajského úřadu Středočeského kraje č. 5/2017 ze dne 27. 2. 2017, a to v souladu s rozhodnutím Rady Středočeského kraje ze dne 30. 3. 2017 a Zastupitelstva Středočeského kraje ze dne 25. 4. 2017.

102. K výzvě Úřadu, aby obviněný doložil časovou souvislost uzavření smlouvy č. 2 s organizační změnou, neuvedl obviněný žádné další informace ani nepředložil Úřadu žádné další doklady.
103. V této souvislosti pak Úřad připomíná, že obviněný výzvu k podání nabídky č. 2 odeslal dodavatelům dne 14. 11. 2016 a smlouvu č. 2 s vybraným dodavatelem uzavřel dne 15. 12. 2016. K zahájení daného poptávkového řízení i k uzavření příslušné smlouvy tedy došlo před datem, kdy dle tvrzení obviněného k přenesení agendy týkající se realizace staveb na něj fakticky došlo. Úřad nezpochybňuje, že uvedená organizační změna mohla být připravována v delším časovém předstihu a že obviněný o ní mohl být informován dříve, než reálně nastala. Avšak obviněný neprokázal, že by v době zahájení poptávkového řízení v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 2 či v době uzavření smlouvy č. 2 o chystané organizační změně skutečně věděl a že tedy byla skutečným důvodem pro realizaci veřejné zakázky č. 2.
104. Na základě uvedeného nelze dle názoru Úřadu považovat argument obviněného o časové souvislosti realizace poptávkového řízení na veřejnou zakázku č. 2 s organizační změnou za relevantní.
105. K výzvě Úřadu, aby obviněný doložil věcnou souvislost uzavření smlouvy č. 2 s organizační změnou, neuvedl obviněný žádné další informace. Obviněný pouze Úřadu předložil seznam staveb, které byly dle jeho tvrzení v důsledku provedení organizační změny nově z jeho strany zajišťovány.
106. Dle zjištění Úřadu vyplývá z faktur vztahujících se k oběma veřejným zakázkám, že vybraný dodavatel poskytl obviněnému v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 1 technickou pomoc u celkem 90 vyjmenovaných staveb v celkové fakturované hodnotě 1 977 920 Kč bez DPH a v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 2 technickou asistenci u celkem 75 vyjmenovaných staveb v celkové fakturované hodnotě 1 686 300 Kč bez DPH. Celkově tedy vybraný dodavatel fakturoval obviněnému v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 1 a veřejnou zakázkou č. 2 částku 3 664 220 Kč bez DPH.
107. Úřad vyšel ze seznamu staveb, u nichž vybraný dodavatel fakturoval obviněnému odměnu za technickou pomoc na základě smlouvy č. 1, resp. za technickou asistenci na základě smlouvy č. 2. Porovnáním tohoto seznamu s obviněným předloženým seznamem staveb realizovaných jím nově po provedené organizační změně zjistil Úřad následující skutečnosti.
108. Pouze 12 staveb z celkového počtu 75 staveb, u nichž vybraný dodavatel fakturoval obviněnému odměnu za poskytnutou technickou asistenci na základě smlouvy č. 2, figuruje na seznamu staveb obsahujícím dle obviněného stavby prováděné jím nově v návaznosti na provedenou organizační změnu (II/111 Bystřice, most ev. č. 111-001 – fakturováno 43 800 Kč bez DPH; III/111 Bystřice, most ev. č. 111-002 – fakturováno 58 400 Kč bez DPH; II/111 Bystřice, most ev. č. 111-002 ZBV 4 a 5 – fakturováno 21 900 Kč bez DPH; II/115 Černošice, rekonstrukce silnice ZBV 1-7 – fakturováno 66 430 Kč bez DPH; II/120, mosty ev. č. 120-004,005,006 Sedlec – Prčice přes Sedlecký potok – fakturováno 32 850 Kč bez DPH; II/245 Vykáň, most ev. č. 245-009a – řešení havarijního stavu – instalace mostního provizoria, SO 201 Mostní provizorium – fakturováno 7 300 Kč bez DPH; II/280 Čížovky – Domousnice – fakturováno 14 600 Kč bez DPH; II/329 Plňany obchvat ZBV 1-6 – fakturováno 58 400 Kč bez DPH; II/331 Sojovice, rekonstrukce mostu ev. č. 331-008 ZBV 1-5 – fakturováno 54 750 Kč bez DPH; II/331 Sojovice, rekonstrukce mostu ev. č. 331-008 ZBV 6-7 – fakturováno 21 900 Kč bez DPH a 21 900 Kč bez DPH; Kruhová křižovatka Kladno – Švermov, Na Cikánce – fakturováno

65 700 Kč bez DPH; Oprava mostu ev. č. 102-028 Most přes Vápenický potok ve Velké – fakturováno celkem 21 900 Kč bez DPH). Úřad má tedy za to, že pouze v případě citovaných 12 staveb by bylo možné dovést (alespoň na základě obviněným zpracovaného, přesněji nepodloženého, seznamu staveb) nutnost jejich realizace v souvislosti s nastalou organizační změnou, a tedy pro obviněného nepředvídatelnost daného plnění.

109. V případě zbývajících 63 staveb, u nichž vybraný dodavatel poskytl obviněnému na základě smlouvy č. 2 technickou asistenci, však nelze dle názoru Úřadu akceptovat tvrzení obviněného o jejich souvislosti s organizační změnou, a tedy na související plnění nelze pohlížet jako na pro obviněného neočekávané.
110. Na základě uvedeného nelze dle názoru Úřadu považovat argument o věcné souvislosti realizace poptávkového řízení na veřejnou zakázku č. 2 s organizační změnou za relevantní.
111. Úřad navíc poznamenává, že věrohodnost tvrzení obviněného o souvislosti předloženého seznamu staveb s organizační změnou (bez jakéhokoliv doložení relevance v něm uvedených informací) zpochybňuje zjištění Úřadu, že na tomto seznamu figurují i dvě stavby (II/150 Brzotice, rekonstrukce mostu ev. č. 150-012, II. Etapa ZBV 1-2; II/245 Vykáň, most ev. č. 245-009a – řešení havarijního stavu instalací mostního provizoria, SO 201 Mostní provizorium), v souvislosti s nimiž byla technická pomoc obviněnému ze strany vybraného dodavatele fakturována v rámci veřejné zakázky č. 1.
112. K tomu Úřad doplňuje, že fakturovaná hodnota za technickou asistenci u zmíněných 12 staveb činí 489 830 Kč. I pokud by tedy Úřad u těchto staveb akceptoval tvrzení obviněného, že potřeba technické asistence v jejich souvislosti byla v důsledku organizační změny pro obviněného nepředvídatelná, a tedy by za ni fakturovanou částku nezohlednil při posuzování předpokládané hodnoty (jež by po odečtení této částky činila za obě veřejné zakázky 3 453 670 Kč bez DPH), pak by i tak byl přesažen limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu.
113. Úřad však znovu opakuje, že obviněný relevanci informací uvedených na seznamu staveb realizovaných dle jeho tvrzení v důsledku provedené organizační změny nijak nedoložil, proto k tomuto argumentu obviněného Úřad ani ve vztahu k dotčeným 12 stavbám nepřihlédl.

Závěr

114. Na základě všech popsanych skutečností dospěl Úřad k závěru, že u předmětných poptávaných plnění lze dovést jejich vzájemnou souvislost, neboť vykazují funkční celistvost (souvislost věcnou, funkční a místní) i časovou souvislost ve smyslu § 18 odst. 2 zákona. S ohledem na uvedené je nutno pohlížet na obě řešené veřejné zakázky č.1 a č. 2 jako na jednu veřejnou zakázku tvořící jeden funkční celek, při jejímž zadávání byl obviněný povinen postupovat způsobem odpovídajícím celkové předpokládané hodnotě takové veřejné zakázky.
115. Jak vyplývá z dokumentace týkající se obou poptávaných plnění, obviněný stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 1 ve výši 1 980 000 Kč bez DPH a předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 2 ve výši 1 963 500 Kč bez DPH. Celková předpokládaná hodnota řešených veřejných zakázek tedy činí 3 943 500 Kč bez DPH.
116. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že šetřené veřejné zakázky č. 1 a č. 2 představují podlimitní veřejnou zakázku na služby ve smyslu § 26 zákona, neboť celková předpokládaná hodnota přesahuje finanční limit stanovený v § 27 písm. a) zákona pro veřejné zakázky malého

rozsahu na služby a současně nedosahuje finančního limitu pro nadlimitní veřejné zakázky podle § 25 zákona, jenž činí podle § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády o finančních limitech (pro veřejné zakázky na služby v případě zadavatele definovaného v § 4 odst. 1 písm. d) zákona) 5 706 000 Kč.

117. Úřadu na základě výše uvedeného nezbývá než konstatovat, že obviněný nepostupoval v souladu se zákonem, když podlimitní veřejnou zakázku, jejíž předmět je vymezen uzavřenými smlouvami na veřejné zakázky č. 1 a č. 2, nezadával s ohledem na její celkovou předpokládanou hodnotu v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení dle § 3 zákona, nýbrž ji zadával jednotlivě jako veřejné zakázky malého rozsahu postupem mimo režim zákona. V této souvislosti Úřad opětovně dodává, že uvedené nevyklučuje možnost obviněného zadat předmětnou veřejnou zakázku jako jednu veřejnou zakázku rozdělenou na části, avšak postupy platnými (dle režimu stanoveného s ohledem na celkovou předpokládanou hodnotu plnění) dle zákona.
118. Úřad dále konstatuje, že postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit, že pokud by obviněný postupoval při zadávání předmětné veřejné zakázky dle zákona, mohl obdržet (další) nabídky od jiných dodavatelů, kteří by byli schopni obviněnému nabídnout výhodnější plnění, na základě čehož by obviněný mohl uzavřít smlouvu s jiným, popř. jinými subjekty. S postupem dle zákona, tj. s postupem v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení, je přitom spojena mj. i uveřejňovací povinnost, která nabývá různých podob v závislosti na konkrétním druhu zadávacího řízení. Tato uveřejnění umožňují dodavatelům na trhu zúčastnit se soutěže o veřejnou zakázku, což má za následek vyšší míru konkurence než obviněným zvolený postup mimo režim zákona. Úřad dodává, že i za situace, kdy obviněný ve vztahu k veřejným zakázkám č. 1 a č. 2 přistoupil k obeslání určitých potenciálních dodavatelů poptávaného plnění, nelze tento postup hodnotit jako postup naplňující znaky účinné soutěže v mezích zákona, tedy formalizovaný proces naplňující požadavky dle § 6 zákona. Za situace, kdy obviněný poptávané plnění vymezené veřejnými zakázkami č. 1 a č. 2, jež naplňuje znaky podlimitní veřejné zakázky, nezadal v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení, se tak obviněný vyhnul obsáhlejší povinností pro zadání veřejné zakázky dle zákona, čímž narušil hospodářskou soutěž (ať již potenciálně či reálně).
119. Úřad pro úplnost dodává, že zákon v případě přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona nevyžaduje výlučně prokázání (podstatného) vlivu na výběr dodavatele, nýbrž postačí takové jednání (postup) zadavatele, které na výběr dodavatele vliv mít mohlo. Pouhá potencialita vlivu na výběr dodavatele tak je s ohledem na znění zákona z hlediska spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona zcela postačující, protože Úřadu nezbývá než uzavřít, že obviněný uzavřel na poptávané plnění dne 4. 8. 2016 smlouvu na veřejnou zakázku č. 1 a dne 15. 12. 2016 smlouvu na veřejnou zakázku č. 2, čímž naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.
120. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo pro zadávání veřejných zakázek stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když podlimitní veřejnou zakázku, jejímž předmětem je plnění vyplývající ze smlouvy č. 1 a ze smlouvy č. 2 zadal mimo zadávací řízení, tj. nezadal ji v odpovídajícím druhu zadávacího řízení v podlimitním režimu podle části třetí zákona,

přičemž uvedený postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, a na předmět plnění veřejné zakázky uzavřel uvedené smlouvy.

121. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení pokuty

122. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, kdy nápravy ve věci již nelze dosáhnout, neboť ve vztahu k poptávanému plnění byly již uzavřeny předmětné smlouvy.

123. Před vlastním uložení pokuty se Úřad nejprve zabýval tím, zda v šetřeném případě nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek, a to především z hlediska posouzení promlčecí doby, neboť odpovědnost za přestupek zaniká jejím uplynutím.

124. Podle čl. 40 odst. 6 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Listina“), se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. S ohledem na právě uvedenou ústavní zásadu tak Úřad přistoupil též k ověření, zda právní úprava zániku odpovědnosti za přestupek z hlediska uplynutí promlčecí doby obsažená v pozdějších právních předpisech neobsahuje pro obviněného úpravu příznivější, než je stanovena v zákoně ve znění účinném v době, kdy byl nyní šetřený přestupek spáchán.

125. Podle § 270 odst. 3 zákona (ve znění účinném v době spáchání přestupku) odpovědnost zadavatele za přestupek (správní delikt dle dřívější terminologie) zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

126. Podle § 270 odst. 5 zákona (ve znění účinném od 1. 7. 2017) činí promlčecí doba 5 let. Promlčecí doba se dle § 270 odst. 6 zákona přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, přičemž dle § 270 odst. 7 zákona přerušením promlčecí doby počíná běžet promlčecí doba nová. Dle § 270 odst. 8 zákona byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání.

127. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

128. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že pozdější právní úprava není v nyní šetřeném případě ve vztahu k uplynutí promlčecí doby pro obviněného příznivější, protože Úřad posoudil v tomto smyslu zánik odpovědnosti za přestupek podle znění zákona účinného v době jeho spáchání.

129. Úřad se o možném spáchání výše uvedeného přestupku obviněného dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 2. 1. 2020. Správní řízení ve věci spáchání přestupku bylo zahájeno dnem doručení oznámení o zahájení řízení o přestupku obviněnému, tj. dnem 22. 6. 2021. Smlouva č. 2 byla uzavřena dne 15. 12. 2016, kdy zároveň došlo ke spáchání

přestupku vymezeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí (tj. uzavřením pozdější smlouvy na plnění, jež tvoří jeden funkční celek a je předmětem veřejné zakázky). Úřad v návaznosti na právě uvedené konstatuje, že promlčecí doba ve vztahu k projednávanému přestupku neuplynula, a proto ani odpovědnost obviněného za přestupek z důvodu uplynutí promlčecí doby nezanikla.

130. Úřad se dále zabýval konkrétními hledisky pro určení výměry pokuty.
131. Za přestupek (správní delikt dle dřívější terminologie) dle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, se podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až c) zákona.
132. Při spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo k nezákonnému dělení veřejné zakázky na dvě samostatná poptávaná plnění, přičemž jejich společná hodnota (cena) tvoří částku 4 771 635 Kč vč. DPH. Horní hranice možné pokuty tak v nyní šetřeném případě činí 477 164 Kč.
133. Podle § 270 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Určení druhu a výměry správního trestu (pokuty) přitom obdobně upravují též relevantní ustanovení § 37 zákona o přestupcích, kdy dle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích, se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Podle § 38 písm. a), b) a d) zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
134. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
135. Hlavním kritériem, které je v šetřeném případě rozhodné pro určení výměry pokuty, je tedy závažnost přestupku, kdy jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu (posouzení závažnosti přestupku je spojeno se způsobem jeho spáchání, jeho následkem a okolnostmi, za nichž byl spáchán).
136. Jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu, neboť plnění spočívající v realizaci technické pomoci, resp. asistence v souvislosti s ZBV obviněný rozdělil na dvě samostatné veřejné zakázky tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky pod finanční limit stanovený v 27 písm. a) zákona, a předmět plnění poptal mimo zadávací řízení jako dvě veřejné zakázky malého rozsahu, tj. nezadal jej v odpovídajícím

druhu zadávacího řízení v režimu zákona. Zde uvedeným postupem, za situace, kdy obviněnému byla dána ze zákona povinnost poplatit dotčené služby za účelem výběru dodavatele (či dodavatelů) v řádném zadávacím řízení, kterou však obviněný nesplnil, obviněný obešel zákonem předvídané zajištění náležité hospodářské soutěže pro potenciální dodavatele poptávaného plnění v mezích pravidel stanovených zákonem.

137. Postupem obviněného tak došlo k porušení právem chráněného zájmu spočívajícího v řádné hospodářské soutěži, která je předpokladem transparentního nakládání s veřejnými prostředky v rámci realizace veřejných zakázek a výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky. Skutečnost, že obviněný svým postupem zcela vyloučil pro účely získání poptávaného předmětu plnění řádnou soutěž vedenou v intencích zákona, řadí dle výkladové praxe Úřadu předmětný přestupek obviněného mezi přestupky s vysokou mírou závažnosti, neboť narušuje samotnou podstatu účelu zákona (pohybuje-li se zadavatel za účelem získání poptávaného předmětu plnění zcela mimo režim zákona, ač byl k postupu dle zákona povinen, dochází k zásadnímu narušení řádného soutěžního prostředí), pročež se tento závěr promítne jako jeden z faktorů do výše vyměřené pokuty.
138. Posouzení závažnosti přestupku je též spojeno s následkem přestupku a okolnostmi, za nichž byl spáchán, k čemuž Úřad uvádí následující.
139. Následkem postupu obviněného bylo minimálně potenciální vyloučení řádné hospodářské soutěže mezi možnými zájemci o veřejnou zakázku dle zákona, kteří by byli schopni poptávaný předmět plnění realizovat. V šetřeném případě tak nebyl naplněn základní cíl zákona, jímž je zajištění transparentního prostředí pro soutěž za účelem následného výběru dodavatele z co nejširšího okruhu potenciálních dodavatelů. Nelze vyloučit, že postupem obviněného mohlo dojít k omezení okruhu potenciálních dodavatelů veřejné zakázky a že případné plnění na základě nabídky jiného dodavatele mohlo být pro obviněného z hlediska množství vynaložených finančních prostředků výhodnější, tudíž nelze s ohledem na výše popsané omezení soutěže vyloučit jako následek nevhodného využití veřejných prostředků a rovněž dopad do konkurenčního prostředí v daném tržním odvětví. Jelikož obviněný zjevně nečinil za účelem získání poptávaného předmětu plnění kroky v souladu se zákonem, byla v této souvislosti narušena konkrétní zákonná pravidla, mj. závazné postupy týkající se uveřejňování informací. Ve výsledku pak byla v daném případě limitována zejména možnost uplatnit zákonem stanovené nástroje obrany proti možnému nezákonnému postupu zadavatele.
140. V návaznosti na výše uvedené Úřad dodává, že jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty zohlednil skutečnost, že z obdržených dokumentací vztahujících se k veřejné zakázce č. 1 a veřejné zakázce č. 2 vyplývá, že ačkoli obviněný nerealizoval řádnou soutěž v mezích zákona, zcela nerezignoval na zajištění alespoň určité formy soutěže pro výběr dodavatele poptávaného plnění. Ze strany obviněného byl realizován alespoň určitý druh dílčích poptávkových řízení, byť mimo zákon, jež nesly znaky nasvědčující snaze učinit výběr dodavatele v rozsahu předem definovaných soutěžních podmínek. Obviněný oslovil jistý okruh možných dodavatelů poptávaného plnění, stanovil podmínky poptávkových řízení, na základě nichž učinil i samotný výběr dodavatele, a subjekty, jež podaly nabídku, následně vyrozuměl o výsledku daného řízení. Z obdržených dokladů tak vyplývá, že obviněný zcela nerezignoval na výběr dodavatele v mezích soutěžního prostředí, tedy měl snahu o zajištění

alespoň určité podoby hospodářské soutěže, k čemuž Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl jako k polehčující okolnosti.

141. Úřad pouze pro úplnost dodává, že ačkoli byla ze strany obviněného doložena snaha o výběr dodavatele při respektování prvků hospodářské soutěže, nemůže zde zvolený postup plně nahradit řádné poptání v zadávacím řízení dle požadavků a kontrolních mechanismů stanovených zákonem, obzvláště, je-li obviněnému coby zadavateli takový postup dán přímo ze zákona.
142. Úřad další přitěžující či polehčující okolnosti, které by ovlivnily stanovení výše ukládané pokuty, v šetřeném případě neshledal.
143. Kromě výše uvedeného má Úřad při stanovení konkrétní výše sankce povinnost zohlednit i dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a potrestáním obviněného za spáchání tohoto přestupku. V této souvislosti Úřad poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015, ve kterém Krajský soud uvedl, že *„hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejností a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložením konkrétní sankce dosaženo“.*
144. Jak již bylo uvedeno výše, ke spáchání přestupku specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 15. 12. 2016, pročež Úřad zohlednil při stanovení výše pokuty (ve smyslu jejího snížení), že od spáchání předmětného přestupku uplynuly již více než 4 roky.
145. Úřad dále ověřil, zda v právě projednávaném případě nenastal souběh s dalšími přestupky obviněného. Vycházejí z konstantní rozhodovací praxe správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009) Úřad provedl šetření, zda je namístě zohlednit i jiné sbíhající se přestupky (správní delikty), za které již byla obviněnému uložena pokuta podle zákona. Úřad konstatuje, že právě projednávaný přestupek obviněného uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí je v souběhu s:
- přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-05671/2021/500/Alv ze dne 15. 2. 2021, který byl spáchán dne 10. 12. 2015 a za nějž byla obviněnému Úřadem uložena pokuta ve výši 80 000 Kč;

- přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-11092/2021/500/Alv ze dne 30. 3. 2021, který byl spáchán dne 15. 2. 2016 a za nějž byla obviněnému Úřadem uložena pokuta ve výši 40 000 Kč;
 - přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-32417/2020/500/JBě ze dne 15. 10. 2020, jenž byl spáchán dne 25. 8. 2016 a za který byla obviněnému uložena Úřadem pokuta ve výši 25 000 Kč;
 - přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-35016/2020/500/ISo ze dne 3. 11. 2020, který byl spáchán dne 7. 9. 2016 a za nějž byla obviněnému uložena pokuta ve výši 90 000 Kč;
 - přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-18176/2021/500/Alv ze dne 1. 6. 2021, který byl spáchán dne 1. 12. 2016 a za nějž byla obviněnému uložena pokuta ve výši 80 000 Kč;
 - přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-17567/2021/500/Alv ze dne 26. 5. 2021, který byl spáchán dne 21. 12. 2012 a za nějž byla obviněnému uložena pokuta ve výši 35 000 Kč;
 - přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0325/2019/VZ-29121/2019/542/MCi ze dne 23. 10. 2019, jenž byl spáchán dne 1. 2. 2017 a za který byla obviněnému Úřadem uložena pokuta ve výši 300 000 Kč;
 - přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-32419/2020/500/JBě ze dne 15. 10. 2020, který byl spáchán dne 16. 2. 2017 a za nějž byla obviněnému uložena pokuta ve výši 20 000 Kč,
 - přestupkem, o němž bylo rozhodnuto ve výroku I. příkazu č. j. ÚOHS-29667/2021/500/Alv ze dne 2. 9. 2021, který byl spáchán dne 31. 1. 2017 a za nějž byla uložena obviněnému pokuta ve výši 40 000 Kč.
146. S ohledem na výše uvedené Úřad přikročil k uplatnění institutu souhrnného trestu způsobem, který se Úřadu jeví v oblasti správního práva jako jediný možný, kdy nevzniká riziko, že by se Úřad jako správní orgán dopustil nedodržení zásady legality zakotvené v čl. 2 odst. 2 Listiny.
147. Pokud by měl Úřad uložit obviněnému pokutu za uvedený přestupek a nemá-li zároveň v tomto správním řízení zákonné zmocnění zrušit předcházející „výroky o trestu“ (tj. výroky ukládající konkrétní pokuty za spáchání přestupků), lze absorpční zásadu ve formě uplatnění pravidel pro ukládání souhrnného trestu aplikovat pouze tím způsobem, že v rámci uložení sankce za projednávaný přestupek zohlední předchozí uložené pokuty za přestupky, jež jsou s projednávaným přestupkem v souběhu.
148. Úřad následně při určení výše pokuty přistoupil k posouzení ekonomické situace obviněného, neboť v určitém případě se uložená pokuta může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z rozpočtu zřizovatele obviněného schváleného na rok 2021 vyplývá, že příspěvek zřizovatele (Středočeského kraje) obviněnému na rok 2021 činí celkem 1 457 702 000 Kč, pročež vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty obviněného (a v tomto smyslu za nespravedlivou).

149. Závěrem Úřad uvádí, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Má-li pokuta tyto funkce splnit, je zřejmé, že musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocítována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Výše sankčního postihu proto byla Úřadem stanovena i tak, aby nedošlo k bagatelizaci následků přestupku. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty přesto preferoval právě preventivní charakter uložení sankce.
150. Po zohlednění všech výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že obviněnému uložil pokutu ve výši 50 000 Kč, která je na spodní hranici zákonné sazby, přesto dle Úřadu naplňuje vzhledem k okolnostem případu obě shora zmíněné funkce právní odpovědnosti.
151. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností a důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti, Úřad rozhodl o uložení správního trestu za porušení právní povinnosti tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
152. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení úhrady nákladů řízení

153. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
154. Správní orgán podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
155. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
156. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v ustanovení § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
157. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení

ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

158. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2021000237.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, Zborovská 81/11,
150 00 Praha 5

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy